

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 458: Cảnh Sách Tất Cả Chúng Sanh, Nên Mau Phát Tâm Vô Thượng Bồ-đề, Phụng Trì Bát-Nhã, Mới Là Thiệu Long Phật Chúng (Tiếp Nối Và Làm Hưng Thạnh Dòng Giống Phật), Mới Là Không Phụ Tánh Linh Của Chính Mình

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 040)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Cảnh sách tất cả chúng sanh, nên mau phát tâm vô thượng Bồ-đề, phụng trì Bát-nhã, mới là thiệu long Phật chúng (tiếp nối và làm hưng thịnh dòng giống Phật), mới là không phụ tánh linh của chính mình.】

Đây là ý nghĩa chân thật của ngài (Cư sĩ Giang Vị Nông), là chân thật nghĩa. Cảnh tỉnh chúng ta, sách tấn chúng ta, dạy chúng ta phải mau chóng phát tâm vô thượng Bồ-đề. Tâm vô thượng Bồ-đề không chỉ đơn thuần là liễu sanh thoát tử, ra khỏi tam giới; liễu sanh thoát tử, ra khỏi tam giới thì Thanh văn, Duyên giác đã làm được rồi. Đại tâm Bồ-đề là phải lập một chí nguyện lớn, trong đời này tôi nhất định phải làm Phật, làm Bồ-tát hay Đẳng giác Bồ-tát cũng không cam tâm, nhất định phải thành Phật, phải phát cái tâm này. Có lẽ có người nghe lời này liền kinh sợ, điều này không dám nhận đâu, tôi đây đây tội nghiệp, làm sao tôi dám làm Phật? Sợ hãi rồi. Lại có một số người nghe xong thì hoài nghi! Tôi có thể làm Phật được sao? Đời này có thể thành tựu sao? Bạn không dám trực hạ thừa đương (lập tức gánh vác), bạn do dự không quyết, đây chính là nghiệp chướng hiện tiền. Phật Bồ-tát khích lệ chúng ta, làm sao có thể sai được? Phật Bồ-tát kỳ vọng ở chúng ta, là nghe lời của các ngài xong liền lập tức gánh vác, liền thật sự phát tâm, làm thật! Đây là sự kỳ vọng của chư Phật Như Lai đối với chúng ta. Chúng ta không dám nhận, sợ không thể thành tựu, cứ một mực lùi về phía sau, Phật nhìn thấy đều lắc đầu than thở, phụ lòng tốt của Phật Bồ-tát. Cho nên nhất định phải phát tâm vô thượng Bồ-đề, phải tin tưởng sâu sắc rằng chính mình trong đời này quyết định thành tựu.

Quyết định thành tựu, chính là ở mấy câu tiếp theo đây, “cầu sanh Tịnh độ”, phương pháp này bảo đảm chúng ta trong đời này thành tựu. “Phụng trì Bát-nhã”, phụng trì Bát-nhã phần trước đã giảng rất nhiều, chính là nhất định phải lìa tất cả tướng; nói cách khác, phụng trì Bát-nhã chính là tu tâm thanh tịnh, đem vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thả đều buông xuống. Trên kinh dạy chúng ta, lìa danh tự, lìa ngôn thuyết, lìa cảnh giới thân tâm, đây chính là phụng trì Bát-nhã. Có thể nhìn thấu, có thể buông xuống, một lòng niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, không có ai là không vãng sanh. Vãng sanh là lúc còn sống mà đi, không phải chết rồi mới đi, là còn sống mà đi, cho nên ngay đời này thành Phật, hoàn toàn không hề chết! Nhìn thấy A Di Đà Phật, Quán Âm, Thế Chí của thế giới Tây Phương Cực Lạc đến tiếp dẫn, hoan hỷ đi theo ngài, cái túi da hôi thối này không cần nữa, vứt bỏ! Đến phút cuối, cái xác phàm này không dùng được nữa thì cũng xả bỏ đi, là lúc còn sống mà đi. Sanh về Tây Phương vĩnh viễn không thoái chuyển, một đời quyết định thành tựu cứu cánh Phật quả của Viên giáo. Phật không lừa gạt chúng ta, dạy chúng ta phát tâm vô thượng Bồ-đề, chúng ta thật sự làm được, một chút cũng không giả, không có một câu, không có một chữ nào lừa gạt chúng sanh, vấn đề là bạn có chịu làm hay không. Đây chính là thiệu long Phật chủng. Bốn chữ “thiệu long Phật chủng” này chúng ta phải ghi nhớ, nếu như chúng ta không nghiêm túc đi làm, tuy vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhìn thấy A Di Đà Phật, thì trên mặt cũng chẳng lấy gì làm rạng rỡ. Ân đức của Phật đối với chúng ta quá lớn, chúng ta cũng được gặp Phật, nhưng không làm thay Phật được một chút việc tốt nào. Bài kệ hồi hướng mỗi ngày của chúng ta có câu “thượng báo tứ trọng ân”, bạn đã báo ân Phật chưa? Bạn dùng cái gì để báo ân Phật? Cách làm cụ thể để báo ân Phật, chính là bốn chữ này. “Thiệu” là tiếp nối, không thể để Phật pháp đoạn tuyệt trong tay chúng ta, phải giống như chư vị Tổ sư đại đức trong quá khứ đời đời tương truyền, chúng ta phải có người truyền thừa. Giống như Nho gia đã nói, bất hiếu có ba điều, vô hậu (không có người nối dõi) là lớn nhất, phải nối dõi tông đường. “Thiệu” chính là tiếp nối dòng dõi, phải có người kế tục về sau; “Long” là phát dương quang đại, không những thế hệ sau phải có người truyền thừa, mà thế hệ sau còn phải hưng thịnh hơn thế hệ của chúng ta, như vậy mới gọi là báo ân Phật. “Thượng báo tứ trọng ân”, làm được câu này thì viên mãn, “hạ tế tam đồ khổ” cũng tự nhiên bao hàm ở trong đó. Phật pháp có thể hưng vượng, có thể phổ cập đến tất cả chúng sanh, đó chẳng phải là đã cứu khổ tam đồ rồi sao, như vậy mới không phụ chính mình. Trên không phụ sự giáo huấn của Phật Bồ-tát đối với chúng ta, dưới không phụ chính mình. Thế nào gọi là

không phụ chính mình? Sau đời này của tôi, vĩnh viễn không còn trôi lăn trong luân hồi lục đạo nữa, thân này gọi là thân cuối cùng, lần cuối cùng rồi. Lần sau không còn trôi lăn trong luân hồi lục đạo nữa, như vậy mới không phụ chính mình.

Thiệu long Phật chúng, cơ hội lần này quá tốt rồi! Chúng ta nhìn thấy đông đảo các vị Pháp sư trẻ tuổi của Trung Quốc đến như vậy, ở tại nơi này nghiêm túc học tập, họ đến nơi này làm gì? Chính là vì thiệu long Phật chúng mà đến. Đồng tu bản địa chúng ta cũng có phước, cũng được thơm lây, chúng ta phải phát đại tâm Bồ-đề, thành tựu sự nghiệp thiệu long Phật chúng. Tối hôm qua, các vị Pháp sư ấy lần đầu tiên lên bục giảng kinh, tôi thấy đồng tu đến dự cũng không ít, vô cùng hy hữu khó được. Hy vọng phải tiếp tục, không được gián đoạn, số lượng người chỉ có thể tăng lên chứ không thể giảm đi, đây mới gọi là “thượng báo tứ trọng ân, hạ tế tam đồ khổ”. Khiến cho họ có tín tâm, giúp đỡ họ thành tựu; giúp đỡ họ thành tựu, chính là giúp đỡ Thích Ca Mâu Ni Phật thành tựu, giúp đỡ A Di Đà Phật thành tựu. Họ là kế thừa ai vậy? Xa là kế thừa Thích Ca, Di Đà; gần là kế thừa chư vị Tổ sư đại đức, đây là sự nghiệp lớn lao, không phải chuyện nhỏ. Chúng ta đến nơi này để nghe họ giảng kinh, là vô lượng vô biên công đức, chư Phật hoan hỷ, Long Thiên ủng hộ. Những lời tôi nói câu nào cũng là chân thật, không phải vọng ngữ, không phải là thủ đoạn dùng để lôi kéo các bạn đến nghe kinh, không phải vậy! Nếu bạn hiểu theo ý đó, thì bạn đã hiểu sai ý rồi, từng câu từng chữ nói với các bạn đều là lời chân thật. Các bạn không những phải đến, mà còn phải nói với hàng xóm, người thân, bạn bè của mình, nói với họ rằng có một cơ hội vô cùng tốt để thượng báo tứ trọng ân như vậy, bạn có đành lòng bỏ lỡ hay không? Nếu không đành lòng bỏ lỡ, thì hãy đến đây, đến nghe kinh, đến làm đương cơ chúng hay làm ảnh hưởng chúng đều tốt cả.